

Parler, sloboda prejavu a vyhliadky do budúcnosti

Jozef Duháček

18. januára 2021 ✚ *Spoločnosť*

Parler vstúpil na trh v roku 2018 a našiel si svoje miesto ako špecializovaná platforma pre pravicových používateľov, ktorí mali konflikty s cenzúrou na Facebooku, Twitteri a YouTube. Jeho užívateľská základňa bola do začiatku roku 2020 malá – menej ako 1 milión používateľov. Kto vlastní Parler nie je verejne známe, hoci sa objavili informácie, že napríklad známy pravicový komentátor a autor knihy o *deep state* Dan Bongino má nejaký podiel a tiež, že konzervatívne zmýšľajúci miliardár Robert Mercer a jeho rodina do platformy veľa investovali.

V tom čase už existovali aj iné platformy, ako Gab a MeeWee, boli však zamerané na radikálnejších užívateľov. Parler si naopak získal reputáciu ako útočisko pre bežných pravičiarov a konzervatívcov vďaka hŕstke známych senátorov a verejných figúr, predovšetkým americkej politickej scény, napr. senátora Mikea Leea. V roku 2020, keď Twitter začal označovať príspevky („tweets“) Donalda Trumpa na Twitteri o možných volebných podvodoch za klamstvo, prešli na Parler aj iní politici ako Ted Cruz a platforma si tak začala budovať obraz slobodného kráľovstva konzervatívneho prejavu.

V týždňoch pred americkými voľbami začali veľké sociálne siete intenzívne „zmiernovať extrémizmus a dezinformácie súvisiace s voľbami“. Nešlo o žiadnu novinku, cenzúra a moderovanie obsahu, vrátane podporovania udavačských manierov jednotlivých používateľov tam jestvuje už dávno, teraz išlo skôr o znovonásobenie ich úsilia. Twitter zaviedol štítky pre dezinformácie týkajúce sa hlasovacích lístkov zaslaných mailom a k tweetovaným článkom prikladal upozornenie, že sú nepravdivé. Facebook zablokoval viaceré skupiny a YouTube zablokoval reklamu na „dezinformácie“ týkajúce sa volieb, aj keď ponechal v platnosti množstvo videí propagujúcich „konšpiračné teórie“. Tieto aktivity pokračovali aj po voľbách a v dôsledku toho milióny používateľov prešli na alternatívne platformy: Gab, MeWe a najmä Parler. Posledný menovaný Parler zaznamenal 8. januára, po zákaze prezidenta Donalda Trumpa na Twitteri nárast nových používateľov.

Títo noví používatelia sa tam hrnuli kvôli príslubu, že platforma nebude nálepkovať informácie ako nepravdivé správy a nebude zakazovať vytváranie komunít, ktoré vládnuca liberálna úderka považuje za extrémistické. Republikánski politici a ďalší verejne známi ľudia naznačovali, že Parler je novým domovom konzervatívnych prejavov. Medzi nich patrí komentátor Mark Levin a moderátor Fox Sean Hannity. Parler mal iba dve pravidlá. Neumožňuje vedome kriminálnu aktivitu a neumožňuje spamy a mailboty (automatické posielanie správ). To samozrejme viedlo k tomu, že sa tam hromadili príspevky, ktoré sú v neomarxistickom svete liberálnych aktivistov považované za fašistické, extrémistické, antisemitské, radikálne, rasistické, protištátne, netolerantné, nenávistné, nedemokratické, white-supremacistické, polarizujúce a ktovie ešte aké. Nálepiek je milión.

Skôr, ako sa zamyslíme nad tým, čo to znamená, skúsme sa pozrieť na niekoľko dôležitých aspektov problému a načrtnúť ich z katolíckeho uhla pohľadu.

Sloboda prejavu

Katolícka morálka, resp. desatoro zakazuje a za hriešne považuje vedomé šírenie nepravdy (klamstvo). S tým súvisí ochrana dobrého mena iných, proti čomu sa podľa KKC 2477 človek previnuje

- nerozvážnym posudzovaním, kto hoci aj mlčky **bez dostatočného podkladu** pripúšťa ako pravdivú nejakú morálnu chybu blížneho;
- ohováraním, kto **bez objektívne platného dôvodu odhaľuje chyby** a previnenia blížneho osobám, ktoré o nich nevedia;
- osočovaním, **kto tvrdeniami, ktoré sú v rozpore s pravdou**, poškodzuje dobré meno druhých a dáva príležitosť k mylným úsudkom o nich.

To dosť výrazne obmedzuje slobodu prejavu katolíckeho konzervatíva. Samozrejme, pri politicky aktívnych osobách a najmä katolíkoch, je objektívnych dôvodov na odhaľovanie chýb tým, ktorí o tom nevedeli, viacero. Ak katolícky politik potajomky podporuje napr. potratovú agendu alebo v osobnom živote flagrantne porušuje to, čo verejne ako politik hlása, **môže to byť objektívny** dôvod na zverejnenie. Treba to však starostlivo zvážiť. Neobmedzená sloboda prejavu nie je katolícky koncept.

Na druhej strane, sloboda interpretácie faktov, ktoré sú objektívne dané, je pri rešpektovaní zákazu klamať a poškodzovať dobré meno katolíckmi rozhodne bránená. Ťažkosť sa objavuje, ak sa vopred a bez príslušného kritického preverenia pripúšťa len jedna možná interpretácia faktov. Samozrejme, existujúca skutočnosť má svoje príčiny a má svoje dôsledky a pokiaľ sú tieto s istotou poznané, niet priestoru na alternatívne vysvetlenia. Pokiaľ s istotou poznané nie sú, pokiaľ pochybnosti neboli vyvrátené, musí byť možnosť inej interpretácie slobodná.

Trump a jeho konzervativizmus

Trumpova povest' konzervatívneho politika je trochu umelá. Ani pri úzkostlivej aplikácii vyššie uvedeného príkazu nemožno s čistým svedomím Donalda označiť za autentického konzervatíva. Je však pravda, že v niektorých témach, ako je napríklad ochrana života pred narodením zastáva konzervatívne postoje. Na druhej strane však podporuje LGBT agendu, čo nie je konzervatívny postoj. Rovnako presvedčenie, že Parler je konzervatívna platforma, ktorá znesie porovnanie prísny katolíckym pohľadom neobstojí.

Cenzúra na internete

Nariekanie, že Facebook, Twitter a i. cenzurujú obsah je tiež z veľkej časti bezpredmetné. Sú to súkromné spoločnosti vlastnené ľuďmi, ktorí majú vlastné morálne postoje a vlastné obchodné záujmy. Oni rozhodujú, aký obsah na svojich platformách akceptujú. Nesmú flagrantne prekročiť zákon, ale oni určujú pravidlá. Proti tomu sa nedá rozumne namietat'. A pretože sa rozhodli (všetky dôvody nepoznáme) zastávať pozície ľavicového liberalizmu, ktorý čerpá z neomarxistických teórií, tak favorizujú všetko to, čo katolíci odmietajú. Potraty, genderizmus, homosexualizmus, častokrát ateizmus, ba až zúrivý antikatolicizmus a mnoho iného.

A preto je viac než logické, že opačné názory budú vytláčať a zakazovať. V politickom boji si vybrali stranu a robia všetko preto, aby zvíťazila. To je pochopiteľné, majú obrovskú moc a vplyv a ten využívajú na

dosiahnutie svojich cieľov. Môže sa nám to nepáčiť, ale to je asi tak všetko. Časy, v ktorých liberáli hovorili „*Hoci nesúhlasím s tým čo hovoríte, budem však bojovať za vaše právo to hovoriť*“ sú nenávratne preč. Útok na Parler mohol byť vedený z týchto ideových pozícií, ale mohol to byť aj pokus o odstránenie rastúcej konkurencie už v zárodku.

Dôležitosť médií

Dôležitosť médií je v dnešnej dobe nepredstaviteľná. Napoleon kedysi povedal, že štyroch nepriateľských novín sa treba báť viac, ako tisícov bajonetov. To bolo v 19. storočí a odvtedy sa táto pravda tisíckrát potvrdila. Vojny, i tie regulárne, vedené armádami ozbrojených mužov, sa dnes nevyhrávajú bez médií. A my vedíme vojnu ideologickú. Vojnu medzi pravdou a lžou, medzi revolúciou a kontrarevolúciou. Hoci je to nemilé, nechali sme sa zotročiť „online“ svetom. Z médií a internetu sa dozvedáme, čo sa deje, čo si o tom máme myslieť, online sa rozprávame a komunikujeme, online žijeme. A tí, ktorí nám online život umožnili, nám ten život regulujú výmenou za to, že môžeme na ich webové portály posilať úryvky zo svojich životov. A my sme to prijali a zvykli sme si na to, čím sa média stali ešte dôležitejšie, lebo informácia ma ohromnú moc a správnym dávkovaním vhodných informácií možno človeka ovládnuť.

Keď v Rusku vypukla bolševická revolúcia, obsadili bolševici pošty a telegrafné stanice, aby získali moc nad tokom informácií. Keď nám za komunizmu písali príbuzní zo Západu, listy boli otvorené a cenzurované. Každá revolúcia a obsadenie územia sa v prvom rade zameriava na rozhlasové stanice a televízie. V kultúrnej vojne, ktorú dnes vedíme s liberálmi a ktorú teraz prehrávame, marxisti a trockisti obsadili Twitter a Facebooky. Vysielať tisíc foriem jedného názoru a všetko ostatné označujú za reakcionársku a revanšistickú propagandu. Pardon, za hoaxy a dezinformácie. Ich ideoví súpútnici už desaťročia pochodujú inštitúciami a obsadili univerzity a štátne úrady, ba i dôležité pozície v Cirkvi.

Pred internetom to bolo všetko pomalšie a internet sa spočiatku tváril ako priestor pre slobodné šírenie informácií. Tá doba je preč. Dnes je internet všetko a ľudia mu s ochotou o sebe tiež povedia všetko. Nedávno pán Leidenfrost na Postoji napísal: „Ľudia z celého sveta zverujú svoje rodinné fotografie, osobné vzťahy aj svoje korektné a menej korektné názory súkromným americkým firmám. Ľahkosť, s ktorou sa odovzdávajú, mi pripadala prinajmenšom naivná. Zdalo sa mi, že sa slobodne vzdávajú svojej slobody.“ Nedá sa nesúhlasiť.

Dezinformácie

Boj s dezinformáciami je však pokrytectvo non plus ultra. Nielen boj, ktorý robia technologickí giganti, ale aj boj, ktorý robia vlády, médiá a aktivisti s lokálnym dosahom. Nielen celosvetovo, ale aj u nás. Jeho proponentom nejde ani najmenej o odhalenie nepravdy, ide im len o presadenie svojej vlastnej interpretácie. Nemajú záujem ani o diskusiu, ani o serióznú argumentáciu a ten „*fact checking*“, ktorý tak horlivo odporúčajú, vykonávajú na ideovo preverených zdrojoch. Namiesto poctivého, ale pomerne pracného vyvracania dezinformačných tvrdení, ktoré by bolo mimoriadne užitočné a chvályhodné, sa uchýľujú k tak obľúbenému nálepkovaniu pojмами ako – fašista, extrémista, tradicionalista, radikál, popierač, odmietač, kacír, rozkolník, nenávisník.

Neunúvajú sa preveriť si pevnosť svojich pozícií, ktoré vyznávajú s pevnou a neotrasiteľnou vierou, hoci mimoriadne nekriticky a hneď zostavujú zoznamy „dezinformačných zdrojov“ a „konšpiračných teoretikov“,

ktoré sa usilujú, nakoľko majú tú moc, zakázať. Niektorí tú moc nemajú, ale takí, ako napríklad Amazon, áno. Zruší sa webhosting a finito. Parler skončil.

Záver

Čo sa teda stane? Ak Parler dokáže nájsť novú webhostingovú službu, bude jeho osud závisieť od toho, čo urobia členovia v nasledujúcich mesiacoch. Bude spoločnosť schopná zúročiť príliv nových používateľov alebo jej členovia pomaly ujdú späť k väčším platformám, najmä pod vplyvom obviňovania z vyvolania útoku na americký Kapitol?

Dôležitým faktorom je to, ako sám Trump zareaguje a či si nakoniec vytvorí účet v Parleri. K tomu ho vyzvali prominentné pravicové osobnosti vrátane senátora Leeho. Aj keď je ťažké povedať, či sa Parler v budúcnosti zotaví a porastie alebo jeho užívatelia budú migrovať. Alternatívy existujú už dnes a dopyt spôsobí vznik iných, ktoré si dajú pozor, aby sa nestali otrokmi Applu a Googlu.

Pretože ľudia, ktorí cítia stále väčší odpor k liberálnej zvrhlosti a dekadencii tu budú a bude ich viac. Veď ak tí, ktorí proti Parleru zasiahli, naozaj chceli zasiahnuť proti konšpiračným teoretikom a dezinformátorom, tento krok bol kontraproduktívny, lebo presvedčenie konzervatívcov a pravičiarov (i umiernených a rozumných), že po nich idú a chcú ich hlas vo verejnom priestore umlčať, len zosilnili.

V zásade sú dva možné scenáre. Keďže klíma liberálnej neomarxistickej dominancie ešte istý čas potrvá, jedno východisko je otvorená vzbura na verejnom fóre. Ak sa nájde niekoľko dostatočne bohatých a dostatočne odhodlaných ľudí a založia nezávislú platformu, ktorá vytvorí priestor pre slobodu slova aj pre iné, ako neoliberálne názory, môže tak vzniknúť konzervatívna protiváha súčasnému hegemonovi. Pravdepodobnosť, že sa to stane je malá. Skôr predpokladám, že konzervatívci zalezu do katakomb.

Dnes však existujú prostriedky, nezávislé na Jeffovi Bezosovi a Markovi Zuckerbergovi, ako sa utečenci, prežívajúci v podzemí dokážu spojiť a za nejaký čas, v ktorom triumfujúca revolúcia na povrchu požerie svoje deti a uvrhne spoločnosť do pohanského barbarstva, vynoria pevní vo viere a pravde, konsolidovaní a preberú moc nad degenerovaným potomstvom neomarxistických liberálov. Na ich bedrách bude povinnosť vybudovať opäť civilizáciu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/parler-sloboda-prejavu-a-vyhliadky-do-buducnosti/>